

τούς δευτέρους, νὰ εξακολουθήσωσιν εὐεργετοῦντες αὐτήν, πεποιθήσιν ἔχοντες ὅτι εὐεργετοῦσαι τὴν ἰδίαν πατρίδα.

Ἐν Ἀθήναις,
τὴν 15 Μαρτίου, 1855.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.

(Συνέχεια. Ἰδὲ φυλλ. 61Ε')

— ο —

CIH.

Χάλασε τὴν φιλολογίαν μου μὲ τῶς καὶ τὰ πουλιὰ μου
Σὲ κεντηθῆσαι θλιβερὰ καὶ προκοπή, δὲν κἀντι-
Ἐγὼ ἔμαι κἀνὸ τὸ πουλί τὸ παρακοιμμένο,
Τὸ πού εὐρω ἴσκιον κάθεται κλαροῦ καὶ κοιμοῦμαι
Καὶ ὅθ' εἶν' ἀκμήρι κλεφτικὸ πῶς καὶ λημεριάζω.
Σηκίωμαι ἀπὸ ταχὺ τοῦ λίου ἕνα τραγουδι.
Ποῦ εἶθε, μωρὲ κλεφτοπούλα μικρὰ καὶ παιδεμένη,
Ποῦ τρέμουν χῶραις καὶ χωρὰ χῶραις καὶ βιλαίτια,
Ποῦ τρέμα κ' ἕνας ἄγοντας ἀπὸ τῆ Μακρινίτσα,
Ποῦ ἐπῆρτε ἀλλάδους τὰ παιδιὰ καὶ σελάδους τὰς νυφάδας,
Καὶ τοῦ σκοπέωτε ἕνα παιδί καὶ ἄλλο παιδί δὲν ἔχει,
Καὶ τοῦ ζητᾷτε ἔσγορὰ κατὸ χιλιάδες γρόσια,
Καὶ αὐτὸς δὲν ἔχει ὁ ἔσμος νὰ ρῶθῃ νὰ τὰ ἐσγοράσῃ
Μὲν περπατεῖ μὲς τὸ ντουσιὰ καὶ περπατεῖ καὶ κλαίει,
Παιδιὰ δὲν κἀμετε καλὰ σ' αὐτὸ τὸ μέγα σπήτι
Σὰς ἐξεδοκιμάζει ὁ Θεὸς καὶ προκοπή δὲν κἀντι
Θὰ περπατεῖτε τὰ βουνὰ καὶ ὅλα τὰ ἀγριαδούμα.

CIV.

Μετὰ τὴν καρὰ ἄπὸν Ἑλλάτο κάθεται ὁ Καλτσουῆμος,
Μετὰ τὴν Κρουστάλο ἀπὸ πλεῦρὸ τὴν κοτταμπασοπούλα.
Ὁ Διάκος ἀπ' τὴν μὲν μεριά καὶ ὁ Γούλας ἀπ' τὴν ἄλλη.
Κέρνα, Κρουστάλο, κέρνα μας μ' ἐν ἀσημένιο τάσι
Ὅσο νὰ σκάτῃ ὁ αὐγερινὸς νὰ πάῃ ἢ ποῦλια γεῦμα
Νὰ πᾶν τ' ἀχθόνια σταῖς φωλιὰς κ' ἢ ὤμοροσις νὰ πλύνουν.
Ἐγὼ κερνάω, Διάκο μου, καὶ γιὼ σὰς τραγουδιάω.
Ἐχει τὰ μάτια παρδαλὰ, τὰ φρύδια τῆς γραμμίνα,
Τὸ στόμα τριχιντάουλλο, τὸ πρῶσιπὸ τῆς μήλο
Καὶ τὸ λιγνὸ τῆς τὸ καρμὶ μέσα σὲ περιβόλι.
Διάκο, σοῦ κἀνω ἕνα βιτζά, Διάκο, σὲ προσκυνάω,
Νὰ φιάτῃς σὺ ἕνα χροῖ πικρὸ, φαρμακευμένο,
Νὰ σταίλῃς τοῦ πατέρα μου ν' ἀρῶθῃ νὰ μὲ ἐσγοράτῃ.
Χίλια φλωριά τὴν ἔσγορα καὶ ὀκτώ χιλιάδες γρόσια,
Καὶ σὺρε μὲς τῆ Μπίττες καὶ στοῦ Διδάμι ἐφέντη
Νὰ πάῃ στὸ Βιλιπασά νὰ πάῃ στὸ Νεζύρι,
Γιὰ νὰ μὲς σταίλῃ μπουγιουρτί νὰ γέινω καπατάνιος,
Νὰ περπατήσω ἀρματωλὸς νὰ περπατῶ καὶ κλέφτης
Θέλω μέσ' ἀπὸ τὸ Κράβδαρι καὶ ὅλο τὸ Λαϊδερλί.

Καὶ ἔν δὲν θὰ κάψω τὰ χωρὰ σὺλο τὸ βιλαίτι
Θὰ κάμω μάνες δίχως γιουὲ γυναίκες δίχως ἀνδρες
Θὰ κάμω καὶ μὴν παπαδιὰ ἀπὸ τὴν Ναρκοσίνα
Νὰ περπατῇ νὰ κλαίγεται, νὰ περπατῇ νὰ κλαίῃ.
Ὁ Δῆμος πάει τὸ Ζουγὸ καὶ ὁ Διάκος τὸ ποτόμα
Κ' ἐπῆγαν κ' ἀνταμαθίσαν σὶν ῥάχη ἴστα μπερδούσια.
Ποῦ ναι τὰ κρύα τὰ κερὰ καὶ τὰ παχρὰ κριτρία
ἔχουν μὲ τοὺς κλέφταις μάζωξῃ καὶ τὰ ν' ἐντονωθῶνε
Τὸν Ἀλεξώτη, τὸν περίμανον τὸν Ἀργυροκαττάλι,
Καὶ μὲ τὸν Γούλα τὸν καλὸ τὸ ἄξιον πα' λακάρη.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

— ο —

Ὅσοι τῶν Κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι
νὰ ἀνανεώσωσι τὸς συνδρομὰς των, παρακα-
λοῦνται νὰ σταίλωσι τὰ νόματά των εἴτε πρὸς
τὸ ἐν Ἀθήναις γραφεῖον τῆς Πανδώρας, εἴτε
πρὸς τοὺς ἀνταποκριτὰς αὐτῆς πρὸ τῆς 1 τοῦ
προσεχοῦς Ἀπριλίου, διὰ νὰ μὴ διακοπῇ ἢ ἀ-
ποστολῇ τῶν φυλλαδίων.

Παρακαλοῦνται δὲ καὶ οἱ ἀνταποκριταὶ καὶ
οἱ ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται νὰ διαβιβάσωσιν ἐγ-
καίρως τὰ ἀνόματα τῶν συνδρομητῶν εἰς ἡμᾶς.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ.

— ο —

— Ἐν σελίδι 557, στήλη ἀριστερᾷ, στίχοις 6,
7 καὶ 8, ἀνιᾶθεν, ἀντὶ α τελευταῖον, κατὰ τοὺς νεω-
τέρους χρόνους, εἰς τὴν βορειανατολικὴν Ἀμερικὴν ἢ
ἀνάγκωθι α τελευταῖον, κατὰ τοὺς νεωτέρους χρό-
νους, εἰς τὴν βορειοδυτικὴν Εὐρώπην καὶ τὴν βορει-
ανατολικὴν Ἀμερικὴν. »

— Ἐν σελίδι 560, στήλη δεξιᾷ, στίχοι 33—34
ἀνιᾶθεν, ἀντὶ α θανατηφόρον ἀντιδρασιν ἢ ἀνάγκωθι
α θανατηφόρον ἐπίδρασιν. »

— ο —